

Luf. 84

Muchet vanligt att personer begj plats i Danmark
flickorna för staden, innan danska kvinnors fall var lä-
nen bättre och de svenska flickorna hållna som arbet-
samma av de danska husmödrarne, och den manliga
ungdom begj plats som säsongs arbete vid Regellbruk
och sommar arbete vid lantbruk. Mången lockats av
det danska kvinnornas fri handel där långt efterkort-
systemet höjdes här, mången jordbruksintresserad
sår ibland konsulent Wiktor Ekeröth under sin
slotttid i sin bok skriver han, väckar klokan på
gården lät höra sig kl 4 på morgonen och bestod
i husbondens klamrande med de danska flickorna
från sovrummet över den kullerstens belagda
gården till dräng stugan för att väcka en av de
sovandes första arbete blev, hästen för kärran (en be-
hållare på två hjul) att bli fylld med pudret från
en arbetsinrättning och av drängen lömd med ett två
slavar under hästens gång på åkern, värst var då

där var i kommit byrimor då blev häst, härra,
selt och dräng överhöljt av ett lagge bygejt span-
snäl, danskarnas national inkomst drog di in på
landbruket, di rige svenskerna di har järnmalm
att sälja, vi har ägg o smis o kyd, där är skar
på det. Som frivilljare fungera västjötaknallar
och småland med sine vävskidar och slöjtsaku.

När husbehovsträmningen blev avskaffad i Sverige kom
det danska brännvin högt i rop, det var godare än det
svenska och innan litersystemet blev infört fick hur
ruonlig flaskor som helst medfölja på överser då där
var bygt en blunk ~~af~~ av den, det hette där rese-
brännvin.

När järnvägen Hålsingborg - Håslöholm byggdes på 1870-talet var det ^{en} danska entreprenören, som inköpte lantbruk jämte den utskakade linjen, ärtalen kan jag inte uppge byggens benämning blev en mansild och det var när banan byggdes. Den som börja från Hlm. hett Matsen och var egare av Wedbyes gård i Finja socken där var sommararbete och fodra till hästarna och matvaror in natura till kuskarna, och den matoden från Fosterlandet halva söndagen hörde till arbetsveckan då skulle hästarna bringkross och vagnkarmen fylldas med korn och spott och järnstänger till byrmiten i Målståke för stålning och väsnim under veckans arbetsdagar, sedan såldes Wedbyes och den gård som hörnert blev i dansk ägo var Brommeryd mot Perups socken enligt min uppfattning påbörjas arbetet. i båda platser var av linjen har sitt namn.

Sedan att spisa frukost på familjefester är visst
kommen från Danmark.

Med ordet "bonholmare" menas, har jag troll skär-
dammens lica som luvvorkar på den ön.

Danska bräkor, var öve vissten ett halvminfor-
snigt dubbelvikt läderstykke stoppad med bage
den modellen lag somisarna fullständigt efter.

Inköp gjordes i flösta fall av svenska lantbruks-
industrerade, di köpte en vävjaska för slättorn
för eget bruk, kunde di inte gå igenom kullen
som "Kalle o Ada och blommaritapot" så vet
jag inte hur di gjorda.

All klädepersellor köptes, berättar mycket på
danska kronans fall.

Varor av hamslöja försåldes dels genom familjemedlem som gärd för handtel.

5.

En historia om en svensk flicka som efter en lida vistelse i Köpenhamn, kom hem för att se om sin moder som blivit sjuk, efter hälsning, kom frågan efter välbefinnandet så här "Kan di brastke vär". Falsättet så behandlad gjorde bygdens folk sig lustiga över.

Allmänna uppfattningen om danskarne, att de
var opålitliga.

Och viss vissa att vi var dumma, en be-
rättelse av en dansk präst i skoliltem
så lydande, en borgmanfars hustru hade en ä
en svensk bann hittade den och trodde det
var en slama och kände ut en grun
död han skulle sänke den och kasta
den i närbälget vann, när älsan kom i
sitt rätta element blev han så glad och
gjorde sina slumrande rörelser, när ut-
kastaren beskåade detta, sade han: "Se
hur han pinas o han pläges".